

Door draaiende zzp-carrousel

De jaarovergang ligt weer achter ons en 2025 is begonnen. Niks nieuws zult u denken, we gaan gewoon door waar we in 2024 zijn gebleven. Maar niet helemaal, want per 1 januari 2025 hebben we afscheid genomen van het handhavingsmoratorium, de vrijbrief voor werknemers om als ondernemer door het leven te gaan. Dit heeft voor de nodige deining gezorgd en ook de Tweede Kamer heeft zich in de aanloop naar 2025 geroerd in de discussie. Het VVD-kamerlid Thierry Aartsen heeft opgeroepen om niet voor een al te strenge benadering van de schijnzelfstandigheid te kiezen. De zzp'ers en hun opdrachtgevers voelden zich toch wel overvallen door de plotselinge invoering. Ik kan me dat wel voorstellen, uiteindelijk werd na invoering van de Wet DBA per 1 mei 2016 al niet meer gehandhaafd. Ik begrijp, dat men na ruim achtenhalf jaar ook niet meer op een handhaving rekent! Ook niet na de aankondiging in de zomer van 2023 dat vanaf 2025 gehandhaafd zou gaan worden.

Ik heb al eerder gewezen op alle zelf gekroonde deskundigen, die schijnzelfstandigheid met schijnoplossingen wilden oplossen. En ook op de gedach-

te dat bepaalde sectoren zouden leegstromen, als men geen zzp'ers meer zou kunnen inzetten. In veel gevallen waren deze zzp'ers gewone werknemers met een arbeidsovereenkomst, maar werden ze vanwege de ruime mogelijkheid om als schijnzelfstandigen te werken, bijna gedwongen om te kiezen voor het 'ondernemerschap'. Je was anders een dief van je eigen portemonnee. Gaan deze mensen nu ander werk zoeken als het ondernemerschap voorbij is, of worden zij weer de gewone werknemer? Ik denk zelf het laatste.

Op veel fora lees je de argumenten om schijnzelfstandigheid vooral niet aan te pakken. Veel van deze argumenten zijn ronduit lachwekkend. Ook de geschetste gevolgen van een handhaving worden geframed. Zo vreest ABN AMRO (in *Het Financieele Dagblad* van 7 januari 2025) voor een kostenexplosie in de zorg en het onderwijs. Namelijk voor zzp'ers die niet in loondienst komen en dan via een uitzendbureau bij dezelfde opdrachtgever gaan werken. In dat geval wordt de vergoeding verhoogd met btw. Dat leidt dan inderdaad tot een kostenverhoging. Als de misstanden op de goede manier worden aangepakt, namelijk het aangaan van een arbeidsovereenkomst, dan is er niets aan de hand.

Van de overheid mag worden verwacht, dat zij het goede voorbeeld geeft. Uiteindelijk is 'Goed voorbeeld doet goed volgen'. Maar helaas, zoals wel vaker heeft onze overheid geen boodschap aan haar eigen regels. Nota bene het Ministerie van Financiën gaat keihard in de fout. Natuurlijk niet zomaar. Er is namelijk een enorm tekort aan mensen die de compensatie van de gedupeerde toeslaghouders moeten regelen en zonder de inzet van schijnzelfstandigen ontstaat er een verdere vertraging. Heel fideel neemt het ministerie de consequenties voor deze misstap wel voor haar rekening en is op voorhand bereid om alle naheffingen, boetes en rentes te betalen of te vergoeden. Ach, een kleinigheid in verhouding tot de geschatte 100 miljoen euro aan de deels ten onrechte aan ouders uitgekeerde dwangsommen. Maar dat alles gebeurt dus wel met belastinggeld: ons geld.

Met dit laakbare gedrag zou de carrousel nog wel eens langer kunnen blijven draaien dan ik voor mogelijk had kunnen houden.

*Richard Mastwijk
van helder consultants*